

AANWIJZINGEN VOOR AUTEURS IN NETHERLANDS JOURNAL OF PLANT PATHOLOGY

Het tijdschrift biedt onderzoekers op het gebied van planteziekten twee mogelijkheden voor publikatie, namelijk in de vorm van artikelen en door middel van korte mededelingen (Short communications). Voor de laatstgenoemde vorm van publikatie, bedoeld om onderzoekers de gelegenheid te geven belangrijke gegevens in beknopte vorm snel te publiceren, gelden vanzelfsprekend andere regels dan voor een artikel. Derhalve wordt hier het schrijven van artikelen en korte mededelingen apart besproken.

HET SCHRIJVEN VAN EEN ARTIKEL

Aangeboden artikelen moeten berusten op origineel werk, dat niet eerder is gepubliceerd. Ze dienen bij voorkeur geschreven te zijn in het Engels en door een deskundige in deze taal te zijn gecorrigeerd. Bij een artikel in de Nederlandse taal moet duidelijk blijken, dat de inhoud in de eerste plaats bedoeld is voor een Nederlandse lezerskring. Men volg in dit geval de officiële Nederlandse spelling (voorkeurspelling).

Een manuscript moet zo zorgvuldig zijn voorbereid, dat in de drukproef geen auteurscorrecties meer nodig zijn. Het is steeds zeer gewenst een manuscript te laten lezen door een vakcollega alvorens het in te leveren.

Een artikel kan veelal worden ingedeeld volgens het schema: INLEIDING, MATERIAAL EN METHODIEK, RESULTATEN, DISCUSSIE, LITERATUUR. Indien gewenst kan hierbij een nadere onderverdeling worden toegepast. In de volgende bespreking wordt van dit standaardschema uitgegaan. Men bedenke evenwel, dat bij sommige artikelen een andere indeling noodzakelijk kan zijn. Aangeraden wordt om vooral in een dergelijk geval de indeling van vergelijkbare artikelen in dit tijdschrift te raadplegen. Elk hoofd van de hoofdingdeling wordt in kapitalen in het midden boven de tekst van dat onderdeel geplaatst. De opschriften bij een eventuele verdere indeling worden getypt te beginnen bij de kantlijn en onderstreept. Het is in het tijdschrift niet gebruikelijk de verschillende onderdelen met cijfers of letters aan te duiden. Achter een hoofd moet geen punt worden geplaatst.

De indeling in alinea's moet men met zorg overwegen. Uitersten – voor bijna elke zin een nieuwe alinea of in het geheel geen indeling in alinea's – dienen, waar mogelijk, te worden vermeden. Elke nieuwe alinea moet vijf letters inspringen.

De mogelijkheid bestaat om details, die door het merendeel der lezers zonder schade overgeslagen kunnen worden, maar waarvan opneming in het artikel toch noodzakelijk is, in een kleiner lettertype te drukken. In het manuscript dient een dergelijk gedeelte op de normale wijze te worden getypt met in de marge aan de voorzijde de geschreven aantekening: „In kleine letters”.

Een eventuele vermelding van personen of organisaties, die in een of andere vorm hebben bijgedragen tot het onderzoek of het samenstellen van het manuscript, kan geschieden onder het hoofd ACKNOWLEDGEMENT(s) aan het eind

van het artikel, maar vóór de literatuurlijst. Men kan echter een en ander ook vermelden door middel van een noot. Overigens moet men het gebruik van noten zoveel mogelijk vermijden¹.

De manuscripten moeten in tweevoud worden aangeboden, geheel getypt met dubbele regelafstand en een marge van 5 cm aan de linkerzijde en ca. 2 cm aan de rechterzijde. Dit geldt ook voor tabellen, onderschriften van figuren en voor de literatuurlijst. Deze onderdelen van een artikel worden elders in deze publikatie apart besproken. Men gebruike één formaat schrijfmachinepapier, bij voorkeur kwarto. Het gehele manuscript moet doorlopend gepagineerd worden. Bij lange artikelen, bestaande uit vele onderdelen, stelt de redactie het op prijs als op een apart vel de gevolgde indeling („inhoud”) is weergegeven.

Woorden of letters, die cursief gedrukt moeten worden zoals bijv. wetenschappelijke namen en Latijnse uitdrukkingen, dienen te worden onderstreept. Woorden of uitdrukkingen, die om de een of andere reden moeten opvallen, dienen met een onderbroken lijn te worden onderstreept. Aanwijzingen voor het gebruik van wetenschappelijke namen en afkortingen worden aan het einde van deze publikatie gegeven. Verder zij hier nog opgemerkt, dat in het Engels voor de decimaal de punt wordt gebruikt en voor duizendtallen de komma. In het Nederlands moet men uiteraard de komma voor de decimaal gebruiken en voor de duizendtallen een spatie of een punt.

Titel

De titel moet duidelijk en zo kort mogelijk zijn. Bij eventueel erin voorkomende wetenschappelijke namen worden geen auteurs vermeld. Bij artikelen in het Nederlands moet een *Engelse ondertitel* worden geplaatst, die een zo nauwkeurig mogelijke vertaling van de titel moet zijn. Onder de titel volgt de naam van de *auteur* en de naam en plaats van het *instituut* of de *instelling*, waar het onderzoek verricht is, zo mogelijk in de taal waarin het artikel is gesteld. Wanneer er meer dan één auteur is, en deze op verschillende instellingen werkzaam zijn, dan worden deze instellingen alle vermeld.

De titel moet worden getypt in kapitalen. Wetenschappelijke namen en Latijnse uitdrukkingen in de titel worden onderstreept. Een Engelse ondertitel wordt onderstreept, met uitzondering van wetenschappelijke namen en Latijnse uitdrukkingen. De naam of namen van de auteur(s) worden getypt in kapitalen.

Samenvatting

Met ingang van de eerste aflevering van het tijdschrift in 1964 moet aan elk artikel een Engelse samenvatting voorafgaan. Deze samenvatting kan aansluiten op de gegevens vermeld in de titel, zonder deze te herhalen. Hoewel de samenvatting gebaseerd is op het artikel, moet zij er niet als een onderdeel van worden gezien, maar als een uittreksel, dat onafhankelijk van het artikel kan worden gelezen. De omvang van de samenvatting moet niet groter zijn dan 3% van de omvang van het gehele artikel. Verwijzingen naar literatuur moeten zoveel mogelijk worden vermeden. Bij gebruik van wetenschappelijke namen

¹ Indien meer dan één noot moet worden opgenomen, dan dienen de verwijzingen in het manuscript doorlopend te worden genummerd (lieft in gekleurde inkt of rood onderstreept). De noten dienen op een afzonderlijk vel te worden bijgevoegd.

dienen geen auteurs te worden vermeld. In de samenvatting worden evenals in het artikel wetenschappelijke namen en Latijnse uitdrukkingen onderstreept.

Aan een Nederlands artikel dient een Nederlandse vertaling van de in het begin gegeven Engelse samenvatting te worden toegevoegd. Deze wordt onder het hoofd SAMENVATTING geplaatst vóór de literatuurlijst.

Inleiding (Introduction)

In de inleiding wordt het doel van het onderzoek kort en duidelijk geformuleerd met verwijzing naar eerder onderzoek op dit terrein. Uitgebreide historische overzichten dienen evenwel te worden vermeden. Mocht het desondanks noodzakelijk zijn veel literatuur te citeren, dan verdient het overweging deze na de inleiding onder een apart hoofd OVERZICHT VAN DE LITERATUUR (REVIEW OF THE LITERATURE) te vermelden.

Materiaal en methodiek (Materials and methods)

Het bij de proeven gebruikte materiaal en de bij het onderzoek gevolgde methodieken dienen slechts eenmaal in het artikel te worden beschreven, bij voorkeur onder het hierboven aangegeven hoofd. Bij materiaal of methodieken, die slechts op één bepaalde proef betrekking hebben, is het echter meestal beter deze te vermelden bij de beschrijving van de desbetreffende proef.

Steeds moet worden overwogen in hoeverre verwezen kan worden naar reeds in andere publikaties beschreven methodieken.

Resultaten (Results)

Een logische onderverdeling zal het de lezer vergemakkelijken snel die details te vinden, waarvoor hij zich interesseert. Wanneer het hoofd RESULTATEN weggelaten wordt, dienen de opschriften der onderverdelingen tot hoofden gepromoveerd te worden, dus kapitaal getypt en in het midden van de pagina boven het desbetreffende onderdeel geplaatst.

Doel, opzet en resultaten der proeven dienen zo kort mogelijk en in overzichtelijke vorm beschreven te worden. Dit mag er evenwel niet toe leiden, dat de details die van belang zijn voor een herhaling der proeven door anderen, weggelaten worden. Wanneer niet alle resultaten, maar slechts die van een representatieve proef vermeld worden, dient wel een indruk gegeven te worden van het aantal uitgevoerde proeven en de variabiliteit der resultaten. Voor presentering van gegevens in grafieken en tabellen wordt verwezen naar de aanwijzingen onder FIGUREN en onder TABELLEN. De onmiddellijke conclusies uit een bepaalde proef kunnen meestal het best ter plaatse worden gegeven, terwijl de algemene gevolgtrekkingen beter tot hun recht komen onder BESPREKING.

Bespreking (Discussion)

De bespreking geeft de auteur gelegenheid de resultaten van zijn onderzoek te betrekken op de reeds bekende feiten. Bij sommige artikelen zal een dergelijke bespreking kunnen ontbreken. In elk geval mag hier niet worden volstaan met een samenvatting der resultaten.

Literatuur (References)

In de literatuurlijst dienen de namen der auteurs alfabetisch te worden gerangschikt. Publikaties van één auteur komen in chronologische volg-

orde, waarbij de auteursnaam steeds opnieuw wordt getypt. Wanneer er meer dan één auteur is, dan worden deze allen vermeld, waarbij de laatste naam moet worden voorafgegaan door het teken &. De voorletters van de tweede en volgende auteurs worden voor hun achternamen geplaatst. Bij samengestelde namen met van, van der, de, enz. worden deze „voorvoegsels” steeds na de initialen geplaatst. Deze worden dus buiten beschouwing gelaten bij de alfabetische rangschikking. De namen van de auteurs moeten in kapitalen worden getypt, terwijl men de titels letterlijk moet citeren. De eventueel in de titels voorkomende wetenschappelijke namen worden niet onderstreept. Bij namen van tijdschriften dient men, voor zover mogelijk, gebruik te maken van de afkortingen die zijn aangegeven in de „World list of scientific periodicals”.

Bij de literatuurvermeldingen toe te passen volgorde is hieronder letterlijk weergegeven:

1. Bij tijdschriftartikelen:
auteursnaam – komma – voorletters elk met een punt – komma – streep – jaartal – punt – volledige titel – punt – naam tijdschrift – nummer van het deel (volume) – dubbele punt – beginpagina – streep – eindpagina – punt.
2. Bij boeken:
auteursnaam – komma – voorletters elk met een punt – komma – streep – jaartal – punt – titel van het boek – punt – nummer van de editie – komma – naam van de uitgever – komma – plaats(en) waar uitgever gevestigd is – punt.
3. Bij „samengestelde” boeken bestaande uit onderdelen geschreven door verschillende auteurs:
naam van de auteur van het desbetreffende onderdeel – komma – voorletters elk met een punt – komma – streep – jaartal – punt – titel van het desbetreffende onderdeel – punt – In – dubbele punt – naam van de samensteller van het boek – komma – initialen elk met een punt – komma – titel van het boek – eventueel nummer van het deel – komma – eventueel nummer van de editie – komma – naam van de uitgever – komma – plaats(en) waar uitgever gevestigd is – dubbele punt – beginpagina – streep – eindpagina – punt.

Voorbeelden:

- OORT, A. J. P., – 1963. A gene-for-gene relationship in the Triticum-Ustilago system, and some remarks on host-pathogen combinations in general. *Neth. J. Plant Path.* 69: 104–109.
- SMITH, W. A., F. L. KENT & G. B. STRATTON, – 1952. World list of scientific periodicals. 3rd ed., Butterworths sci. Publ., London.
- HASSEBRAUK, K., – 1963. Uredinales. In: SORAUER, P., *Handbuch der Pflanzenkrankheiten*, Band 3, Lief. 4, 6e ed., Paul Parey, Berlin und Hamburg: 2–275.

Bij de literatuurverwijzingen in de tekst wordt de auteursnaam in kapitalen getypt met daarachter tussen haakjes het jaartal van publikatie: SMITH (1963). Staat de auteursnaam reeds tussen haakjes, dan wordt het jaartal daarbij opgenomen, voorafgegaan door een komma: (SMITH, 1963). Heeft een artikel twee auteurs, dan worden hun namen met het teken & verbonden: SMITH

& BROWN (1956); zijn er meer auteurs, dan wordt dit aangegeven door achter de naam van de eerste auteur de Latijnse uitdrukking „*et al.*” te plaatsen: SMITH *et al.* (1963). Bij verwijzing naar een zeer lange publikatie of een boek kan het gewenst zijn bij de verwijzing een paginavermelding op te geven, hetgeen dan als volgt moet worden gedaan: SMITH (1963: 23) of SMITH 1963: 48–51).

KORTE MEDEDELINGEN (SHORT COMMUNICATIONS)

In elke aflevering kunnen in principe één of meer korte mededelingen worden opgenomen. Er wordt steeds naar gestreefd deze sneller te publiceren dan het geval is bij een artikel. In een korte mededeling kan een auteur bijv. melding maken van enkele belangrijke gegevens, ontleend aan een onderzoek dat nog niet is afgesloten en waarop hij dus later nader kan terugkomen. Een korte mededeling mag echter ook geheel op zichzelf staan en bijv. betrekking hebben op een bijzondere waarneming of een waardevolle methodiek.

Korte mededelingen kunnen geschreven zijn in het Engels, of, wanneer de inhoud in de eerste plaats bedoeld is voor een Nederlandse lezerskring, in het Nederlands. Ze mogen niet meer dan twee pagina's beslaan (inclusief eventuele figuren en tabellen) en niet onderverdeeld zijn. Korte mededelingen, die niet in het Engels zijn geschreven, worden voorafgegaan door een zeer korte Engelse samenvatting. Verwijzing naar literatuur moet zoveel mogelijk worden beperkt.

Bij het schrijven van een korte mededeling overwege men steeds wat wel en wat niet vermeld behoeft te worden: het moet een mededeling worden en geen kort artikel.

FIGUREN

Foto's, grafieken en tekeningen worden alle als figuur aangeduid, afgekort als FIG., en met Arabische cijfers genummerd in rangorde van voorkomen in de tekst. Ze moeten niet in de getypte tekst worden opgenomen, maar afzonderlijk worden bijgevoegd. Op de achterkant dient met zacht potlood (zonder doordrukken) de naam van de auteur en het nummer van de figuur aangegeven te zijn. Bij illustraties die niet voor ieder begrijpelijk zijn, dient aan de achterzijde aangegeven te worden wat de bovenzijde is. Van elke figuur moet tevens een duplicaat worden ingeleverd. Dit kan een tweede afdruk, een fotokopie of een lichtdruk zijn. De onderschriften bij de figuren dienen uitsluitend in de taal van het artikel gesteld te zijn en moeten op een apart vel worden bijgevoegd. Men bedenke, dat een goede illustratie weinig toelichting behoeft.

Foto's

Het doel van foto's bij een artikel is het geven van een visuele toelichting bij de tekst. Om hieraan te kunnen voldoen dienen ze duidelijk, scherp en contrastrijk te zijn. Mede gezien de hoge kosten van reproducties dient men zich steeds af te vragen, of het werkelijk gewenst is dat een bepaalde foto bij het artikel wordt geplaatst. Anderzijds bedenke men, dat een goede foto vaak veel meer zegt dan een lange beschrijving.

De foto's moeten in afmeting overeenkomen met het gewenste formaat bij reproductie, of hoogstens anderhalf maal zo groot zijn. In het laatste geval kan

de clichémaker de afmetingen aanpassen aan de beschikbare ruimte. Als bij een artikel veel foto's moeten worden gereproduceerd, dan moet de auteur zelf nagaan in hoeverre deze op één fotopagina gecombineerd kunnen worden. Men bespaart de Planteziektenkundige Vereniging kosten en de redactie tijd, wanneer men zelf de foto's tot een clichéerbaar geheel combineert door ze op stevig wit papier of karton te monteren. Men houde er rekening mee, dat de onderschriften bij de figuren op de fotopagina gedrukt zullen worden.

Op zichzelf staande foto's worden apart genummerd. Foto's die min of meer op hetzelfde betrekking hebben, kunnen tot één figuur gecombineerd worden. De verschillende onderdelen worden dan aangeduid met de hoofdletters A, B, C, enz. Voor het aanbrengen van deze letters op de foto's zal de redactie zorg dragen.

Tekeningen en grafieken

Tekeningen en grafieken worden in het tijdschrift tussen de tekst opgenomen. Ze moeten zijn gemaakt met Oostindische inkt op wit papier of blauw grafisch papier. Het is zeer aanbevelenswaardig zowel de tekeningen als de grafieken aanzienlijk groter te maken dan de gewenste afmeting bij reproductie. Men moet dan de consequenties van het verkleinen van punten en lijnen goed overwegen. Zie wat dit betreft een illustratieve tekening in: RIKER, A.J., - 1946. Preparing manuscripts for Phytopathology. Phytopathology 44: 957 (wordt regelmatig gereproduceerd in afleveringen van dat tijdschrift). Wanneer een auteur niet in de gelegenheid is de in een tekening of grafiek te vermelden woorden, letters of cijfers met behulp van sjablonen te verzorgen, dan dienen deze met potlood te worden ingetekend.

TABELLEN

Tabellen dienen met het woord „TABEL”, geschreven in de taal van het artikel, te worden aangegeven en met Arabische cijfers genummerd volgens rangorde in de tekst. Ze moeten in getypte of getekende vorm worden ingeleverd op een apart vel papier met opschriften uitsluitend in de taal van het artikel.

De bedoeling van een tabel is een aantal belangrijke gegevens op overzichtelijke wijze aan de lezer mede te delen. Derhalve moet men niet te veel kolommen gebruiken. Een kritische selectie van de op te nemen gegevens is noodzakelijk. Te veel detail is ongewenst; vaak verdient het bijvoorbeeld de voorkeur alleen gemiddelden te vermelden met de berekende standaardafwijking.

Bij het samenstellen van een tabel dient men te overwegen, of de gegevens niet duidelijker en overzichtelijker in een grafiek kunnen worden weergegeven.

WETENSCHAPPELIJKE NAMEN

De in een artikel voorkomende wetenschappelijke namen van dierlijke en plantaardige organismen, inclusief bacteriën, moeten in overeenstemming zijn met de internationaal vastgestelde regels voor de nomenclatuur van de desbetreffende organismen. Alleen de eerste maal dat een wetenschappelijke naam ter sprake komt, dient deze voluit te worden geschreven met een correcte vermelding van de auteur(s). Bij herhaling van de naam wordt geen auteur vermeld, terwijl men dan in het algemeen de geslachtsnaam kan aanduiden met de

eerste letter. Voorbeeld: de grauwe schimmel, *Botrytis cinerea* Pers. ex Fr., kan in een artikel worden afgekort als *B. cinerea*.

De wetenschappelijke namen moeten worden onderstreept; de auteurs bij deze namen moeten niet in kapitalen worden getypt en moeten ook niet worden onderstreept.

In dit verband zij opgemerkt, dat bij gekweekte planten een variëteit moet worden aangeduid als cultivar, afgekort cv. Bij een in het Nederlands geschreven artikel mag men in dit geval echter ook de term ras gebruiken. De geheel op zichzelf staande naam van een cultivar of ras moet altijd worden voorzien van enkele aanhalingstekens en wordt niet onderstreept. Voorbeeld: De cultivar 'Lodense' van de gewone liguster kan o.a. worden aangeduid als *Ligustrum vulgare* L. cv. 'Lodense' en als liguster 'Lodense'.

Als in een artikel schimmels ter sprake komen die zowel een geslachtelijk als een ongeslachtelijk stadium hebben, dan is het in het algemeen wenselijk ook de wetenschappelijke naam van het ongeslachtelijke stadium tussen haakjes te vermelden met de aanduiding stat. con. of stat. myc. (conidiën- respectievelijk myceliumstadium). Als de onderzoeker speciaal met het ongeslachtelijke stadium heeft gewerkt, dan dient dit in elk geval te worden gedaan. Voorbeeld: *Leptosphaeria coniothyrium* (Fuck.) Sacc. (stat. con. *Coniothyrium fuckelii* Sacc.).

AFKORTINGEN EN SYMBOLEN

Hieronder worden enkele afkortingen en symbolen gegeven, die voor het tijdschrift gelden. Sommige verschijnen cursief gedrukt in de tekst; deze dienen dus in het manuscript te worden onderstreept. Let ook op het al dan niet voorkomen van een punt in een afkorting. Voor andere bekende afkortingen en symbolen raadplege men de door het Nederlands Normalisatie-Instituut uitgegeven normaalbladen.

Het is soms gewenst behalve de algemeen gebruikelijke en de internationaal vastgestelde wetenschappelijke afkortingen ook andere vaak in de tekst voorkomende begrippen, namen van instellingen en dergelijke, af te korten. In dat geval moet zo'n begrip of naam de eerste maal voluit worden geschreven met daar achter tussen haakjes de voortaan te gebruiken afkorting, bijv. red currant spoon leaf virus (SLV).

Eenheden

kg	kilogram	m ²	vierkante meter
g	gram	cm ²	vierkante centimeter
mg	milligram	mm ²	vierkante millimeter
µg	microgram (10 ⁻⁶ g)	l	liter
m	meter	ml	milliliter
cm	centimeter	µl	microliter (10 ⁻⁶ l)
mm	millimeter	cm ³	kubieke centimeter
µ	micron (10 ⁻³ mm)	M	molair
µm	millimicron (10 ⁻⁶ mm)	mM	millimolair
°C	graden Celsius	µM	micromolair (10 ⁻⁶ M)
°F	graden Fahrenheit	N	Normaal

Diversen

a.m.	ante meridiem	p.m.	post meridiem
et al.	en anderen	ppm	delen per miljoen
FIG.	Figuur	pH	zuurgraad
log	logarithme	R _F	
max.	maximum	temp.	temperatuur
min.	minimum	v/v	volume per volume
No.	nummer	w/v	gewicht per volume